

A gazdasági világválság ellenére is lehet

Míg kis hazánkban még mindenki a saját pénztárcáján érzi a gazdasági világválság hullámain, addig az Egyesült Államokban az emberek lassan a hátuk mögött tudhatják azt. Rákos Valériával, a Bölcsészettudományi Kar 5. éves pszichológia szakos hallgatójával beszélgettem, akinek a válság ellenére is sikerült az előző nyárra az USA-ban munkát találnia. Lássuk, hogyan sikerült neki mindez.

EÉ: Az idén harmadik alkalommal töltötted a nyarat az Egyesült Államokban. Miben volt ez más, mint az előző két nyár?

RV: 2007-ben és 2008-ban Kaliforniában dolgoztam egy gyermektáborban. Nagyon szerettem ott is a munkámat, jó volt a társaság és mindig sokat utaztam - 2008-ban például Hawaii nyaraltam a tábor végeztével -, viszont úgy éreztem, ideje váltani, és a tábori munka helyett kipróbálni egy „Work Experience” nevű programot, amely idénymunka vállalását teszi lehetővé. Erre a fajta munkára csak az egyetemi évek alatt van lehetőség a vízumfeltételek miatt, míg a tábori munkára ez után is, így most megragadtam ezt az alkalmat.

EÉ: Mi a különbség a tábori és az idénymunka között?

RV: A táborban adottak voltak a feltételek, a hely, szállás, étkezés, repülőjegy, amiért 6 napot dolgoztam és mellé egy fix összeget kerestem. A Work Experience program viszont nagyobb önállóságot igényel. Itt mindenki magának keres állást, vesz repülőjegyet, és a szállásról, étkezésről is mindenki maga gondoskodik - bár sok munkaadó akár ingyen is tudja a két utóbbit biztosítani. Míg a tábor általában 9 hét, addig az idénymunka egész nyárra szól, valamint órabéres, így anyagilag jobban megéri, ha valaki rááldozza az egész nyári szünetet.

EÉ: Hol és hogyan tudtál munkát vállalni?

RV: Egy adatbázis volt a segítségemre, ahol sok munkaadó kínált állást nemzetközi diákoknak. Itt találtam meg New York államban a Still Bay Resort nevű üdülőt a Lake George-nál, ahol ezen a nyáron dolgoztam. A feladatom sütés, felszolgálás, takarítás és némi kertészkedés volt. Egy pénteki napon felhívtam őket, kérték, hogy küldjem át az önéletrajzomat és a referenciáimat, vasárnap pedig már fel is vettek. Így szerencsésnek mondhatom magam, hiszen nagyon gyorsan kaptam állást - habár előtte kerestem egy darabig, míg ráakadtam erre.

EÉ: Mi kell szerinted ahhoz, hogy valaki állást találjon?

RV: Sokat jelentett, hogy telefonon felvettem velük a kapcsolatot és mertem angolul beszélni. A munkaadók, akikkel beszéltem, dicsérték a nyelvtudásomat, amit pedig nagyban köszönhetek az elmúlt 2 nyárnak, hiszen az ott szerzett barátságok gondoskodnak arról, hogy év közben is sokat használjam az angolt.

Fontos az is, hogy volt már előzetes munkatapasztalatom, de ezt nem várják el a legtöbb helyen. A mosoly pedig mindig érződik az ember hangján, még a telefonban is.

EÉ: Milyen terveid voltak a nyárra, és hogyan sikerült ezeket megvalósítani?

RV: Mivel ezt a nyarat a keleti parton töltöttem, ezt a térséget igyekeztem felfedezni, a munka végeztével. A Niagara-vízesés, Boston, Washington D.C. és New York City teljesen magával ragadott.

EÉ: Utolsó gondolatként, mit tanácsolsz az olvasóknak?

RV: Szerintem mindenképpen hasznos a külföldi munkatapasztalat, a mai világban pedig az angol nyelv felsőfokú ismerete elengedhetetlen. Egy országot vagy kultúrát pedig úgy ismerhetünk meg legjobban, ha benne élünk egy darabig. Arról nem is beszélve, hogy az ilyen tapasztalatok során szerzett barátokat meglátogatva be lehet járni szinte az egész Földet!

A cikket készítette: Marozsán Gergely
a DEHKB megbízásából